

Klein meisje

Zij kwam op bezoek, ze was klein en zacht
als boschviooltjes en ik dorst
bijna niet tot haar spreken. Ik dacht
aan de zonden die mijn leven torst.

Zoo lief en vroolijk sprongen haar haren
onder het roode mutsje uit.
Zij zei niet veel, soms waren
haar woorden als beekgeluid.

Zij lachte verlegen en keek met oogen
die zelf niet wisten van hun schuchtren bloei,
Haar gezichtje was zacht en bewogen
en met haar zieltje vergroeid —

toen zij heen was, lag ik gebogen,
bedroefd, en beschaamd, en vermoeid —

W. Hessels.